

по този начинъ, става нашъ съветникъ-предупредителъ, нашъ мждъръ учителъ.

Отъ казаното дотукъ, не става ли ясно, какво важно значение има болката въ нашия животъ?

Ала нека продължимъ.

Не навсѣкжде болката е еднаква. Има мѣста въ нашето тѣло твърде чувствителни, има и съвсемъ нечувствителни. Защо е тази особеностъ?

Най-малкъ прашецъ, попадне ли въ око, извиква неприятна болка, която продължава дотогава, докогато, съ търкане, съ сълзене или по другъ нѣкакъвъ начинъ, не премахнете прашеца отъ окото. Въ устата такъвъ прашецъ съвсемъ не се чувствува или, усѣтимъ ли го, само ще го изплюемъ.

Сжщото ще стане и съ носа. И той не ще почувствува прахолинката или най-много, което ще направи, то е да ви накара да кихнете, за да се отърве отъ нея.

Поглежте само колко много прахъ вдъхваме въ бѣлитѣ си дробове. Има случаи (напр., въ вжглищнитѣ рудници), дето работницитѣ ставатъ съвсемъ черни отъ прахъ, безъ сами да забележатъ това.

А колко по-нечувствителна отъ окото е нашата кожа! И тази нечувствителностъ колко много е различна на различни мѣста на тѣлото ни.

Убодването на гърба, наприм., е много по-малко чувствително, отколкото убодването на пръста. Защо? Защото не всички органи на нашето тѣло сж еднакво важни. Има първостепенни, има и второстепенни органи.

Най-ужасни болки причиняватъ, както знаемъ, възпаленията.

Тукъ болкитѣ иматъ голѣмо значение: тѣ ни принуждаватъ къмъ колкото се може по-голѣмо спокойствие, което е крайно нужно, за да не се разнася гнойта въ организма. А има ли нѣщо на свѣта, което би ни накарало да лежимъ по-неподвижно, да не мърдаме, да не движимъ ржце, крака, отъ болката?

Да вземемъ пакъ за примѣръ крака.

Когато кракътъ ви се възпали, почне да бере, вие се боите да стѣпите на него, гледате, щото болкитѣ ви да бждатъ колкото се може по-слаби, лѣгате, нагласявате крака си по възможностъ по-удобно и по-спокойно. Съ това той почва да заздравява, да оздравява.

Така, болката става първа халка въ веригата явления, които водятъ къмъ изцѣряване.

При силно болезнено възпаление на окото, то добива спокойствие най-вече чрезъ неволното затваряне на клепачитѣ. При